

det noget, der kom i 1994? Hvor længe er det siden, disse centrale mål for kundskaber kom frem?

For det andet, som det bl.a. fremgår af ugemagasinet fra Dansk Industri, siger deres uddannelsesmand på dette område, Lars Goldschmidt, at Undervisningsministeriets faglige vejledning modsat i dag skal indeholde klare mål for, hvad eleverne skal kunne på hvert enkelt klassetrin. Modsat i dag! Tager han fuldstændig fejl? Er de så klare?

I samme artikel er Niels Bertelsen fra Kommunernes Landsforening citeret for at sige noget i samme retning, nemlig at Folketinget ikke præcist har vedtaget, hvilke mål kommunerne skal opstille.

Tager disse mennesker fuldstændig fejl?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det kommer an på, hvad det er for mål, man taler om. Når det gælder skolens formål, herunder centrale kundskabs- og færdighedsområder, står det klart formuleret, og som jeg tidligere har sagt, er der som noget nyt bindende forskrifter for skolen, for lærernes undervisning i fagene på klassetrinene.

Jeg kan roligt som min opfattelse sige, at der arbejdes ihærdigt med at nå disse mål netop i disse år, og den udviklingsproces, der er i gang, skal vi give lejlighed til nu at ske. Der kommer så, som hr. Frank Dahlggaard også siger, kvalitetsudviklingsprojektet forhåbentlig ind som en god håndsrækning, som et godt redskab til hjælp for det, som skolen også gerne selv vil sikre, nemlig kvaliteten af undervisningen i forhold til de mål, der er sat.

Frank Dahlggaard (KF):

Jeg skal ikke forlænge spørgsmålet meget mere, men lige gentage: Hvornår er disse centrale mål kommet? Er det ikke nogle år siden efterhånden?

Det er vel ikke sådan, at der står deri, at ved udgangen af 1. klasse skal eleverne kunne læse tekster af denne sværhedsgrad, og så er der nogle eksempler, og ved udgangen af 3. klasse skal ungerne kunne regne regnestykker af de og de typer?

Det er jo klart, at fagkonsulenterne på de enkelte områder kan komme med ganske eksakte mål og eksempler, eksemplificere de mål, der skal til, sådan at forældre, elever og lærere ude på skolerne ved, hvad det er for noget, der forventes at børnene kan ved udgan-

gen af hvert klassetrin. Det giver da et meget fastere forløb, så det hele ikke sejler.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Og heldigvis sejler det ikke. Som jeg siger, er der en meget spændende udviklingsproces i gang i skolen, som mange er involveret i. Det gælder lærerne, det gælder kommunalpolitikere, det gælder forældrene, og det gælder også dem, der er de væsentlige i denne sammenhæng, nemlig eleverne.

Jeg mener ikke, at man skal gå ned i en større detaljeringsgrad, når det gælder de bindende forskrifter. Derimod har vi jo som en hjælp til lærerne og den undervisning, der skal formidles, og også som en hjælp til kommunalpolitikere udgivet en vejledende læseplan, som kan danne udgangspunkt for den lokale drøftelse om, hvad man særligt vil lægge vægt på ud over de centrale mål, der er fastsat i ministeriet og af mig.

Efter de erfaringer, jeg selv har fået ikke mindst fra socialistiske lande, hvor man har opstillet meget klare og detaljerede regler for, hvad man skulle nå i hvert eneste fag på bestemte tidspunkter, og hvor ministeren i virkeligheden kunne stå hjemme i sit kontor og sige, at netop nu undervises der præcis på side det i det fag på det klassetrin, mener jeg ikke, at den detaljeringsgrad har ført til noget godt.

Men i det hele taget mener jeg ikke, at vi skal gå længere, end vi har gjort. Der er ganske klare forskrifter, og der er nok at leve op til for skolen og dens medarbejdere.

Frank Dahlggaard (KF):

Nu vil jeg alligevel lige for det første gentage mit spørgsmål: Hvornår er de dér vejledende læseplaner udgivet, som ministeren altså er godt tilfreds med?

Og for det andet: Når ministeren trækker de socialistiske lande frem og siger, at dér kan ministeren stå og sige, at på det og det tidspunkt undervises der i hele nationen i den bog på den og den side, jamen så er det jo ikke det, vi efterlyser.

Det fremgår også af begrundelsen for spørgsmålet, at der selvfølgelig skal være metodefrihed, at læreren selv skal vælge den metode, f.eks. den læsemetode, han eller hun vil bruge for at nå målet – alt andet vil da fratage arbejdsglæden ude i skolerne, det er da klart – men målene skal være mere præcise.